

RAMOWY SCENARIUSZ ZAJĘĆ

Edukacja przedszkolna		
Prowadząca: Magdalena Zdunik	Grupa: 5 – 6 latki	Data: 27/02/2023
Temat: Ważny jesteś ty! I ważna jestem ja!		
Cel główny zajęć: ❖ kształtowanie umiejętności radzenia sobie ze swoimi emocjami ❖ doskonalenie umiejętności nazywania, rozpoznawania i pokazywania swoich uczuć		
Cele szczegółowe: Dziecko: ❖ poprawnie rozpoznaje i nazywa uczucia, stany emocjonalne; ❖ potrafi pokazać swoje emocje; ❖ stara się panować nad własnymi emocjami.		
Stosowane metody według W. Okonia: ❖ asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, ❖ samodzielnego dochodzenia do wiedzy: giełda pomysłów, gry dydaktyczne, ❖ metody praktyczne: realizacja zadań wytwórczych. Formy pracy: ❖ Indywidualna ❖ Zbiorowa		
Środki dydaktyczne: ❖ plansze dydaktyczne przedstawiające różne emocje,		

- ❖ gazety,
- ❖ pudełko „złych emocji”,
- ❖ papierowe talerzyki,
- ❖ kredki

Przebieg zajęć:

I. Część wstępna

- ❖ Przywitanie piosenką „Wszyscy są, witam Was”.
- ❖ Wprowadzenie dzieci w tematykę zajęć:

Na dzisiejszych zajęciach porozmawiamy o naszych uczuciach i emocjach. Każdy z nas, każdego dnia je przeżywa. Emocje to silne przeżycia uczuciowe np. gniewu, radości, strachu, smutku. Są dni, gdy tych emocji jest bardzo wiele, ale są też dni spokojniejsze, a nasze przeżycia mało intensywne.

II. Część główna

- ❖ Nazywamy 5 podstawowych emocji – radość, złość, smutek, zdziwienie, strach. Prowadzący posługuje się planszami z różną mimiką.
- ❖ Dzieci siedzą w kole, nauczyciel odczytuje wiersz D. Gellner pt. „Zły humorek”

„Zły humorek”

*Jestem dzisiaj
zła jak osa!
Złość mam w oczach
i we włosach!
Złość wyłazi
mi uszami
i rozmawiać
nie chcę z wami!
A dlaczego?
Nie wiem sama.
Nie wie tata,
nie wie mama...
Tupię nogą,*

drzwiami trzaskam
 i pod włos
 kocura głaskam.
 Jak tupnęłam lewą nogą,
 nadepnęłam psu na ogon.
 Nawet go nie przeprosiłam -
 taka zła okropnie byłam.
 Mysz wyrzała
 z mysiej nory:
 - Co to znowu za humory?
 Zawołałam:
 - Moja sprawa!
 Jesteś chyba zbyt ciekawa.
 Potrąciłam stół i krzesło,
 co mam zrobić, by mi przeszło!?
 Wyszłam z domu
 na podwórze,
 wpakowałam się w kałużę.
 Widać, że mi złość nie służy,
 skoro wpadłam do kałuży.
 Siedzę w błocie, patrzę wkoło,
 wcale nie jest mi wesoło...
 Nagle co to?
 Ktoś przystaje.
 Patrzcie!
 Rękę mi podaje!
 To ktoś mały,
 Tam ktoś duży -
 Wyciągają mnie z kałuży.
 Przyszedł pies i siadł koło mnie
 kocur się przytulił do mnie,
 mysz podała mi chusteczkę:
 - Pobrudziłaś się troszeczkę!
 Widzę, że się pobrudziłam,
 ale za to
 złość zgubiłam
 Pewnie w błocie gdzieś została,
 NIE BĘDĘ JEJ SZUKAŁA!

❖ Omówienie wiersza oraz rozmowa o tym co możemy zrobić, kiedy jesteśmy źli, zdenerwowani.

Nauczyciel opowiada dzieciom, że wyrażanie złości jest bardzo ważne, bo trzeba się jej pozbyć. Jeśli dziecko nie pozbędzie się złości to będzie niegrzeczne, rozdrażnione. Może sprawić komuś przykrość, uderzy kogoś itp. Rozmawiamy o tym jak można pozbyć się złości w akceptowany i bezpieczny sposób.

❖ „Pokaż złość” – zabawa ruchowa

Nauczyciel zachęca dzieci, by pokazały złość: mimiką, całym ciałem, np. poprzez tupanie nogami, krzyki, za pomocą zginięcia gazet w kule. Na końcu „kule złości” dzieci wrzucają do pudełka „złych emocji”. Pozytywne emocje zostają na buzi.

❖ „Podróż do krainy: złości, radości i smutku” – zabawa ruchowa

Dzieci ustawiają się w pociąg i jadą do tajemniczego kraju. Najpierw pociąg zatrzymuje się w krainie złości, tutaj ludzie chodzą obrażeni i są źli i zagniewani, tupią nogami, rzucają się na ziemię, potrząsają głowami, zaciskają dłonie w pięści i krzyczą. Następnie pociąg rusza dalej i zatrzymuje się w krainie smutku. Tutaj ludzie chodzą markotni, płaczą, siedzą przygnębieni obok siebie. Znowu pociąg nas wzywa musimy jechać dalej. Pociąg zatrzymuje się, dotarliśmy do końcowej stacji. Jesteśmy w krainie radości, ludzie, którzy tu mieszkają są zawsze uśmiechnięci, cieszą się od samego rana, przeciągają się z zadowoleniem i witają się z nami serdecznie. Na koniec pociąg wraca do sali. Dzieci wypowiadają się w której krainie podobało im się najbardziej.

❖ Praca plastyczna

Dzieci na papierowych talerzykach wybierają i rysują kredkami minę (wesołą lub smutną) odpowiadającą samopoczuciu w dniu dzisiejszym.

III. Część końcowa

❖ Ewaluacja zajęć:

Nauczyciel siada z dziećmi w kole i pyta przedszkolaków o wrażenia z dzisiejszych zajęć.

Zakończenie zajęć iskierką przyjaźni.

Podpis prowadzącej zajęcia:

Magdalena Zdunik

